

Tabele orzeczeń SOKiK wydanych w okresie od 1.07. do 31.12.2012 r.

A. Orzeczenia w sprawach z zakresu ochrony konkurencji (sygn. akt XVII AmA)

Lp	Sygnatura. Data. Powód. Decyzja. Sentencja	Sentencja decyzji Prezesa UOKiK Zarzuty powoda	Uzasadnienie wyroku SOKiK
1.	106/11 2012.04.30 T. Sp. z o.o. z siedzibą w L. z udziałem Spółdzielni Mieszkaniowej w L. Decyzja Prezesa z 17.09.2008 Oddalenie odwołania	Postępowanie wszczęte przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w L., pod zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku usług telewizji kablowej i usług produktowo związanych ze świadczeniem usług telewizji kablowej na obszarze działania Spółdzielni Mieszkaniowej w L. zostało umorzone jako bezprzedmiotowe . Ustalenia dowodowe nie potwierdziły posiadania przez Spółdzielnię pozycji dominującej na rynku właściwym, bezcelowe było więc dowodzenie istnienia dalszych przesłanek jej nadużycia.	Sąd zważył co następuje: 1. Prawdłowo określony w rozpoznawanej sprawie rynek właściwy w ujęciu geograficznym nie może zostać ograniczony tylko i wyłącznie do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej w L. albowiem , jak zostało wykazane, Spółdzielnia ta może świadczyć usługi dostarczania programów telewizyjnych zarówno drogą kablową jak i za pomocą platform cyfrowych na terenie całego Miasta L. 2. W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, iż ustalony w postępowaniu administracyjnym udział Spółdzielni w rynku właściwym nie pozwala jej na prowadzenie działań polegających na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji.

2.	179/11 2012.05.29 K. Sp. Jawna w L. Decyzja Prezesa z 31.12.2008 Oddalenie odwołania w części	Porozumienie zawarte na krajowym rynku sprzedaży hurtowej lodów przeznaczonych do bezpośredniego spożycia , polegające na ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy przedsiębiorcami cen sprzedaży przez Z. S.A. w P. lodów produkowanych i sprzedawanych przez K. Sp. J. w L.	Sąd zważył co następuje: 1. Doszło do zawarcia umowy dotyczącej cen minimalnych. Bez znaczenia były argumenty Z. S.A. w P., że nie miała wiedzy o istnieniu przedmiotowego zapisu w umowie, gdyż został on dodany przez drugą stronę umowy już po uzgodnieniu treści umowy, gdyż po pierwsze ze złożonego pod umową podpisu należy wywieść logiczny wniosek, że treść umowy została zaakceptowana przez stronę, po wtóre do wzruszenia tak zawartej umowy mogłoby dojść jedynie w przypadku uznania, że czynność prawna dotknięta byłaby wadami oświadczenia woli. 2. Żądanie ewentualne powoda dotyczące obniżenia kary zostało częściowo uwzględnione przez tutejszy Sąd, w wyroku z 29.07.2010 r., w którym Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Prezesa UOKiK, zmniejszając nałożoną na powoda karę pieniężną z 269 598 zł do 100 000 zł.
3.	82/11 2012.06.01 „J” SA z /s w K Decyzja Prezesa nr DKK-101/08 Uchylenie zaskarżonej decyzji	Prezes nałożył na „J” S.A. karę pieniężną w wysokości 100 000 zł stanowiącą równowartość 27 917,36 euro, z tytułu podania we wniosku zgłoszenia zamiaru koncentracji, polegającej na przejściu przez „J” S.A. kontroli nad P. Sp. z o.o., nieprawdziwych danych odnoszących się do lokalnego rynku HSD zlokalizowanego w promieniu 20, jak i 30 min. jazdy samochodem od placówki handlowej „P” M. , poprzez nie ujawnienie informacji o toczących się negocjacjach i podpisaniu umowy pomiędzy „J” S.A. z siedzibą w K. a Gminną Spółdzielnią z siedzibą w M. w sprawie wynajmu sklepu mieszczącego się w M..	Sąd zważył co następuje: 1. Pisma kierowane przez Prezesa UOKiK do powodowej spółki z żądaniem udzielenia informacji nie zawierały pouczenia o sankcjach za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Konieczność uprzedniego pouczenia o sankcji karnej za podanie nieprawdziwej informacji w przypadku wezwania do uzupełnienia braków zgłoszenia w trybie art. 95 uokik wynika z utrwalonych poglądów doktryny. 2. Przepis art. 106 ust. 2 pkt 1 uokik ma charakter karny i nie może być traktowany rozszerzająco. Pogląd ten jest zgodny z wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie. 3. Wada obciążająca zaskarżoną decyzję uzasadnia uchylenie tego rozstrzygnięcia w całości.

4.	230/09 2012.06.26 Decyzja Prezesa z 12.06.2010 Zmiana zaskarżonej decyzji m.in. poprzez obniżenie kary pieniężnej	Porozumienie zawarte na krajowym rynku hurtowego obrotu farbami i lakierami , polegające na ustalaniu cen odsprzedaży następujących produktów (...). Wskazywane przez P. C. W. „ceny rekomendowane” były w rzeczywistości cenami minimalnymi, a fakt ich nieprzestrzegania wiązał się ujemnymi konsekwencjami dla odbiorców. Sklepy wielkopowierzchniowe będące stronami przedmiotowego postępowania monitorowały na bieżąco ceny konkurentów i informowały po lokalnym monitoringu producenta.	Sąd zważył co następuje: 1. Sąd wziął pod uwagę, iż N. S.A., M. sp. z o.o. oraz S. Sp. z o.o. wykazały się mniejszą aktywnością w realizacji porozumienia, co w ocenie Sądu może wynikać ze struktury organizacyjnej, w jakiej te firmy działają (M. sp. z o.o.), charakteru działalności (S. Sp. z o.o.) oraz z faktu, iż udział produktów P. C. S.A. w ogólnej sprzedaży dokonanej przez przedsiębiorcę w 2005 r. był niewielki (N. S.A.). 2. Kara pieniężna jest nakładana i wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku, ale winna pozostawać we właściwej proporcji do potencjału ekonomicznego sprawcy oraz korzyści jakie osiągnął . Powinna być także ustalona w wysokości odczuwalnej dla każdej z powodowych przedsiębiorców. W tej sytuacji Sąd obniżył powodom: M. Sp. z o.o., N. S.A. i S. Sp. z o.o. karę pieniężną.
5.	69/10 2012.08.02 T.U.T „T” sp. z o.o. Decyzja Prezesa z 26.03.2010 Oddalenie odwołania	Porozumienie zawarte na lokalnym rynku przewozów osobowych taksówkami w G. , poprzez wspólne ustalenie i stosowanie ujednoczonych cen za przewozy.	Sąd zważył co następuje: Korporacje taksówkowe pozostawały ze sobą w stałym kontakcie, o czym świadczą m. in. umowy cywilnoprawne zawierane w celu wspólnego korzystania z miejsc postojowych w pobliżu budynku dworca G., oraz przyznany fakt wymiany informacji pomiędzy taksówkarzami (także co do danych tak wrażliwych jak polityka cenowa korporacji w których są zrzeszeni). Istotny jest także cel takiego zachowania. W ocenie SO każdy z uczestników porozumienia udostępniał informacje oczekując uzyskania informacji dotyczących przyszłego postępowania konkurenta, ewentualnie oczekując, że adresaci informacji dostosują do nich swoje zachowania. Istotnymi okolicznościami świadczącymi o fakcie zaistnienia porozumienia jest przede wszystkim koincydencja czasowa wprowadzenia zmian w wysokości opłat za świadczone usługi przez przedsiębiorców.

6.	71/10 2012.08.02 Zrzeszenie Transportu Prywatnego „S” Decyzja Prezesa z 26.03.2010 Oddalenie odwołania	Porozumienie zawar- te na lokalnym rynku przewozów osobowych taksówkami w G. , poprzez wspólne ustalenie i stosowanie ujednoliconych cen za przewozy.	Sąd zważył co następuje: Sąd uznał za nietrafiony zarzut powoda, że to on w sposób samodzielny i niezależny jako pierwszy podniósł ceny świadczonych usług, natomiast działania konkurentów miały charakter wyłącznie naśladowczy. Nietrafność powyższego zarzutu wynika z faktu, że aby można było mówić o zachowaniach paralelnych należałoby pozytywnie odpowiedzieć na pytanie, czy zbieżność zachowań przedsiębiorców można obiektywnie wytłumaczyć w inny sposób niż uzgodnieniem. Z rozważań Sądu wynika, że jedynie uprzednia wymiana informacji pomiędzy przedsiębiorcami uzasadnia fakt nieomal jednoczesnej zmiany taryf opłat do niemal identycznej wysokości. Ponadto sam powód przyznał, że dochodziło do „wycieku” informacji do konkurencji na temat informacji „wrażliwych”, a dotyczących planowanej zmiany opłat taryfowych i ich wysokości.
7.	229/10 2012.08.13 „W” sp. z o.o. z/s w K. Decyzja Prezesa z 19.07.2010r. Oddalenie odwołania	Porozumienie zawarte na krajowym rynku hurtowej sprzedaży akcesoriów do przyczep pomiędzy K. sp. z o.o. z siedzibą w Z., a (...) przedsiębiorcami	Sąd zważył co następuje: 1. Prezes prawidłowo ustalił rynek właściwy jako krajowy rynek hurtowej sprzedaży akcesoriów do przyczep. 2. K. sp. z o.o. w odpowiedzi na pisemny apel jedenastu kontrahentów rozesłał do wszystkich swoich kontrahentów pismo zawierające wykaz cen minimalnych swoich produktów dla klienta ostatecznego. Mimo braku odpowiedzi na to pismo, jego adresaci w czasie następującym stosowali się do przekazanego im cennika. W ocenie Sądu doszło w powyższych okolicznościach do zawarcia umowy dotyczącej cen minimalnych. Porozumienie cenowe nie traci zakazanego charakteru przez to, że niedotrzymanie zobowiązania o cenach nie wiąże się z żadnymi negatywnymi konsekwencjami dla przedsiębiorcy, ani nawet przez to, że uzgodnione ceny nie są stosowane w praktyce.

8.	121/08 2012.09.10 (...) z siedzibą w D. Niemcy Decyzja Prezesa z 07.07.2008 r. Oddalenie odwołania	Prezes nie stwierdził stosowania nadużywania przez (...) SA z siedzibą w W pozycji dominującej na krajowym rynku usług przesyłowych międzynarodowych, świadczonych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego , poprzez nieuzasadnione ograniczenie zbytu ze szkodą dla kontrahentów (...) SA. nie stwierdził praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 82 pkt (c) TWE polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na krajowym rynku usług przesyłowych międzynarodowych, świadczonych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków do powstania lub rozwoju konkurencji.	Sąd zważył co następuje: 1. Art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1228/2003 wskazuje, że procedura ograniczenia transakcji może mieć uzasadnienie w sytuacji awaryjnej. Przyczyn sytuacji awaryjnej należy poszukiwać w przypadkach siły wyższej i innych. Zgodnie z orzecznictwem TSUE zawarte w prawie wspólnotowym pojęcie „siły wyższej” lub przypadku zasadniczo należy rozumieć jako wyłącznie nadzwyczajne i nieprzewidywalne okoliczności, niezależne od podmiotu, który powołuje się na nie, oraz których następstw nie można było uniknąć, mimo zachowania należytej staranności (Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-314/06). Wyodrębnienie w ust. 2 siły wyższej oznacza zdaniem Sadu, że katalog „innych” przypadków jest otwarty. Zgodnie z cytowanym rozporządzeniem nie musi nastąpić awaria, ale „sytuacja awaryjna”, która może zakończyć się awarią. 2. Redukcja zdolności przesyłowych obejmowała wszystkie spółki obrotu, stąd nie można przypisać charakteru dyskryminacyjnego zastosowanej procedury. 3. Krajowy organ ochrony konkurencji nie jest właściwy do merytorycznego rozstrzygnięcia o tym, że przedsiębiorstwo nie naruszyło określonego w art. 102 TFUE zakazu nadużywania pozycji dominującej (wyrok TS z dnia 3 maja 2011 r., C-375/09, LEX 786205).
9.	3/11 2012.09.24 M. w Z. Decyzja Prezesa z 28.10.2010 r. Oddalenie odwołania	Nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania przystanków komunikacji miejskiej , poprzez odmowę wyrażenia zgody Przedsiębiorstwu (...) S.A. w Ż., na korzystanie z zatok autobusowych zlokalizowanych w pasie drogowym przy: ul.(...) i nakazanie zaniechanie jej stosowania.	Sąd zważył co następuje: 1. Skoro odmowa nie wynikała z braku warunków technicznych (np. wielkość zatoki nie była dostosowana do wielkości pojazdów) ani warunków organizacyjnych, gdyż rozkłady jazdy polegały uzgodnieniu w postępowaniu przed marszałkiem województwa, to miała ona charakter niedozwolony, gdyż powodowała podział rynku według kryteriów podmiotowych i przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

10.	<p>46/11 2012.09.25 P. S.A. z siedzibą w P. z udziałem S. Sp. j. oraz M. Sp. j. Decyzja Prezesa z 16.07.2010 r. Zmiana zaskarżonej decyzji poprzez obniżenie kary pieniężnej</p>	<p>Porozumienie zawarte na krajowym rynku sprzedaży hurtowej benzyn i oleju napędowego, polegające na bezpośrednim ustalaniu przez P. cen odsprzedaży benzyn i oleju, poprzez stosowanie w umowie z S postanowienia przyznającego P. prawa do ustalania detalicznych cen sprzedaży benzyn i oleju napędowego stosowanych przez jego kontrahenta – S.</p>	<p>Sąd zważył co następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Istotą kwestionowanego zapisu było ograniczenie swobody niezależnego przedsiębiorcy, jakim była Stacja Paliw K., w zakresie własnej polityki cenowej. Zdaniem Sądu wykładnia oświadczeń woli stron zawartych w tym zapisie umowy nie może budzić najmniejszej wątpliwości. 2. Większą wagę niż to uczynił Prezes UOKiK należy przy wymiarze kary przypisać faktowi, że strony porozumienia nigdy na przestrzeni 10 lat obowiązywania umowy nie zastosowały zapisu o możliwości ustalenia cen na stacji przez P. S.A. Nie bez znaczenia pozostawał także fakt, że Powód dotychczas nigdy nie dopuścił się naruszenia uokik. 3. Na obniżenie kary do tak minimalnego poziomu wpłynął incydentalny charakter praktyki w stosunku do potencjalnych olbrzymich możliwości wpływania powoda na konkurencję. Biorąc pod uwagę fakt, że stacji patronackich działających na zasadzie franczyzy, które zbadał Prezes UOKiK było 200, a tylko w odniesieniu do jednej umowy można było postawić powodowi zarzut zawarcia niedozwolonego porozumienia, to okazuje się, że próba wpływania na konkurencję nie była celem samym w sobie w polityce działania powoda.
11.	<p>170/10 2012.09.25 T. Ć. dział. gospod. pod nazwą Przedsiębiorstwo – Produkcyjno-Handlowo-Uługowe (...) z siedzibą w D. Decyzja Prezesa z 28.12.2009 r. Oddalenie odwołania</p>	<p>Porozumienie zawarte na krajowym rynku sprzedaży hurtowej farb, lakierów i wyrobów pomocniczych, polegające na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów.</p>	<p>Sąd zważył co następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres rozpoznania sprawy – determinowany przez zakres żądania (art. 321 § 1 k.p.c.) wyznaczony jest przez zakres odwołania. Powód w odwołaniu odniósł się wyłącznie do kary pieniężnej nałożonej zaskarżoną Decyzją i wyłącznie w tych granicach Sąd rozpoznał niniejszą sprawę. 2. W ocenie Sądu, wszystkie okoliczności wskazywane przez powoda w odwołaniu zostały adekwatnie uwzględnione przez pozwanego. Prezes UOKiK w sposób prawidłowy dokonał miarkowania wysokości nałożonej kary.

12.	25/08 2012.09.28 Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w Z. Decyzja Prezesa z 30.07.2007 r. Oddalenie odwołania	Porozumienie zawarte na rynku przewozu osób zwykłą komunikacją autobusową na trasie Z.– K. , polegające na bezpośrednim ustalaniu dla tej trasy cen biletów jednorazowych i miesięcznych.	Sąd zważył co następuje: 1. Sąd podziela pogląd powoda prezentowany w ślad za argumentacją SA (sygn. Akt. VI ACa 1146/04 z dnia 05.10.2005 r.), że paralelne zachowania się przedsiębiorców są dozwolone, o ile są adekwatne do panującej sytuacji na rynku. Zgadza się Sąd również z twierdzeniem, że sama możliwość spotkania się wynikająca z osobistej znajomości, nie pozostaje jeszcze w związku z zawarciem niedozwolonego porozumienia. 2. Naśladownictwo zainteresowanego przy podwyżce cen, nie wynika jednak z dostosowania się do nowej sytuacji na rynku, lecz z wzajemnego uzgodnienia, czym stan niepewności co do zachowania się drugiego konkurenta na rynku został w tym wypadku usunięty.
Oddalenie 3 odwołań od decyzji Prezesa z 30.12.2009 r.			
13.	77/10 2012.10.02 (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. z udziałem zainteresowanych	Praktyką ograniczającą konkurencję zawarcie przez (...) Sp. z o.o. w K. oraz wskazanych przedsiębiorców niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów , poprzez ustalanie pomiędzy (...) Sp. z o.o. w K. oraz wyszczególnionymi przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez (...) Sp. z o.o. w K.	Sąd zważył co następuje: 1. Sąd zauważa, że na rynku niezmonopolizowanym konsumentów ma chronić rynek a w konkretnym przypadku cena rynkowa. W rozpoznawanej sprawie ceny rynkowe na drzwi nie występowały gdyż zostały zniesione przez konieczność stosowania narzuconego przez powoda cennika. W ocenie Sądu ceny ustalone w porozumieniu zawartym z udziałem powoda jako ściśle określone w cenniku (...) należało wbrew stanowisku (...) uznać za ceny sztywne, do których nie stosuje się wyłączenia. 2. Na dokonaną kwalifikację porozumienia nie wpływa rezygnacja przez powoda z dyscyplinowania dystrybutorów nie stosujących się do poczynionych ustaleń. Dla bytu stwierdzonej praktyki nie ma również zasadniczego znaczenia niesporna między stronami okoliczność, iż dystrybutorzy spółki (...) w większości prowadzili samodzielną politykę cenową, gdyż w świetle art. 6 ust 1 pkt 1 zakazane jest już samo ustalanie cen, a to miało miejsce w umowach o współpracę.

14.	78/10 2012.10.02 T. S. prow. dział. gospod. pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Ogól- nobudowlane (...) T. S. w K.		W niniejszym postępowaniu Sąd ustalił, że powód – T. S. swoim działaniem dopuścił się naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, przy czym zawarte niedozwolone porozumienie, w którym brał udział nie podlegało wyłączeniu z zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Z tych względów należało uznać, że w przedmiotowej sprawie zachodziły podstawy do nałożenia na powoda kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik.
15.	79/10 2012.10.04 L. W. prow. dział. gospod. jako (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługo- we w G.		W niniejszym postępowaniu Sąd ustalił, że powód – L. W. swoim działaniem dopuścił się naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, przy czym zawarte niedozwolone porozumienie, w którym brał udział nie podlegało wyłączeniu z zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Z tych względów należało uznać, że w przedmiotowej sprawie zachodziły podstawy do nałożenia na powoda kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik
16.	82/10 2012.10.04 Z. W. prow. dział. łalność gospodar- czą jako (...) s.c. w R. Zmiana zaskar- żonej decyzji po- przez obniżenie kary pieniężnej		W ocenie Sądu przyjęcie zgodnie z art. 864 kc odpowiedzialności solidarnej wspólników s.c. byłoby uzasadnione tylko wtedy, gdyby Prezes wymierzył karę w wysokości 3 005 zł łącznie obu przedsiębiorcom prowadzącym działalność w formie spółki cywilnej. Natomiast wobec oddzielnego nałożenia w zaskarżonej decyzji kary na poszczególnych wspólników spółki cywilnej Sąd mając na uwadze zasadę ustalania przychodu przypadającego na podatnika z tytułu uczestnictwa w spółce osobowej, wynikającą z art. 8 ust 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych , uznał za adekwatne zasądzenie od powoda tytułem kary kwoty 1500 zł.

17.	223/10 2012.10.05 Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w J. Oddalenie odwołania	Nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków na terenie Gminy J. , polegające na narzucaniu uciążliwych warunków przyłączenia obiektu budowlanego do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, przynoszących narzucającemu nieuzasadnione korzyści, w związku z zobowiązaniem odbiorcy do ponoszenia części kosztów robót niestanowiących – co do zakresu – prac związanych z budową przyłącza o którym mowa w art. 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaop. w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.	Sąd zważył co następuje: Strona pozwana trafnie uznała, że tzw. wcinka jest fragmentem sieci należącym do powódki, własność wcinki jest zawsze związana z własnością sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, na której wcinka została zrealizowana. Włączenie jest więc realizowane na sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej będącej własnością powódki. Odcinek sieci od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia nie jest już przyłączem, uwzględniając wyżej cytowane i omówione definicje przyłączy, jest fragmentem sieci, co znajduje potwierdzenie również w sporządzonej opinii biegłego. W konsekwencji odbiorca usług wykonując odcinek sieci od granicy nieruchomości przyłączanej do miejsca włączenia i samo włącznie „inwestuje” w cudzą własność. Ten fragment sieci jest bowiem własnością powodowego Przedsiębiorstwa, które tym samym uzyskiwało nieuzasadnioną korzyść w rozumieniu art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 uokik, będącą wynikiem narzuconych odbiorcy usług uciążliwych warunków umowy.
18.	226/10 2012.10.17 Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w Ł. Decyzja Prezesa z 17.09.2010 r. Zmiana zaskarżonej decyzji w pkt I stwierdzenie zaniechania praktyki z dniem 05.03.2010 r.	Nadużywanie pozycji dominującej na rynku udostępniania jej zasobów mieszkaniowych w Ł. , w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, poprzez odmowę udostępnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zasobów mieszkaniowych Spółdzielni w celu zainstalowania infrastruktury telekomunikacyjnej niezbędnej do świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz mieszkańców tej Spółdzielni i stwierdził jej zaniechanie z dniem 2.09.2010	Sąd zważył co następuje: 1. Podana data nie stanowiła daty zaniechania praktyki opisanej w art. 9 ust. 2 pkt 5 uokik, która była przedmiotem postępowania. Decyzja jako przedmiot postępowania określa tylko „przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji” a nie dodatkowo „narzucanie przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści”. Rozgraniczenie dwóch stanów faktycznych w niniejszej sprawie uzasadnia przyjęcie, że 2.03.2010 roku z dniem przystąpienia do negocjacji zaniechano przeciwdziałania rozwojowi konkurencji.

19.	<p>22/11 2012.10.19 Firma Handlowo – Usługowa (...) K. K. w O Decyzja Prezesa z 4.10.2010 r. Oddalenie odwołania</p>	<p>Porozumienie zawarte na krajowym rynku dostaw pieczętek automatycznych dla klientów (odbiorców) instytucjonalnych, w związku z przetargiem na wykonanie i dostawę pieczętek automatycznych, polegające na uzgodnieniu przez tych przedsiębiorców warunków składanych ofert oraz zachowania w toku prowadzonego przetargu, polegającego na rezygnacji z zawarcia umowy i doprowadzenie w ten sposób do wyboru tego z w/w przedsiębiorców, który zaoferował wyższą cenę na wykonanie zamówienia.</p>	<p>Sąd zważył co następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Prezesa UOKiK są całkowicie zbieżne z ustaleniami Sądu. 2. Wniosek o urzeczywistnienie zmowy przetargowej wzmacnia ponadto niekwestionowana okoliczność, że informacja od odwołującego się o odstąpieniu od realizacji zamówienia została wysłana P. bezpośrednio po otrzymaniu przez niego wiadomości o wyniku przetargu i powzięciu pewności, iż oferta jego żony S. K. zajęła drugie miejsce premiowane przyjęciem zamówienia.
20.	<p>112/11 2012.11.22 Gmina Miasto O Decyzja Prezesa z 17.03.2011 r. Oddalenie odwołania</p>	<p>Nadużywanie przez Gminę Miasta O. pozycji dominującej na lokalnym rynku organizowania usług wywozu i składowania odpadów komunalnych z terenu Miasta O. poprzez narzucanie przedsiębiorcom funkcjonującym na rynku świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy obowiązku ich przekazywania do (...) sp. z o.o. w O. jako jedynie uprawnionego do ich dalszego transportu do miejsca ostatecznego odzysku lub unieszkodliwienia i nakazał zaniechanie stosowania tej praktyki.</p>	<p>Sąd zważył co następuje:</p> <p>Trafne jest stanowisko Prezesa UOKiK, iż Gmina O. miała obowiązek wyznaczyć jako miejsce składowania jedno z miejsc wskazanych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami. Jednocześnie możliwe było wskazanie dodatkowego miejsca składowania odpadów tj Stacji Transferowej(...), która należała do przedsiębiorstwa będącego własnością Gminy. Nie chodzi tu więc o arbitralne uprawnienie gminy do wskazania wybranego przez nią w oparciu o własne kryteria składowiska. Gmina może wskazać tylko jedno składowisko ale spośród tych, które przedstawił przedsiębiorca we wniosku i które dodatkowo musi spełniać warunki przewidziane w przepisach. Przyjęta przez Gminę O. interpretacja nie tylko prowadziła do nadużycia zajmowanej pozycji monopolistycznej ale skutkowałą naruszeniem stosunków konkurencyjnych na rynku usług odbioru odpadów komunalnych i nieuzasadnionego uprzywilejowania należącego do Gminy przedsiębiorcy, który korzystając z tego uprzywilejowania mógł narzucać przedsiębiorcom zbyt wysokie ceny za świadczone usługi.</p>

21.	184/10 2012.11.27 J. K. prow. dział. gospod. pod nazwą (...) Decyzja Prezesa z 30.12.2009 r. Oddalenie odwołania	Porozumienie zawarte na krajowym rynku sprzedaży i serwisowania programów komputerowych przeznaczonych dla klientów instytucjonalnych polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów i cen usług świadczonych przez partnerów.	Sąd zważył co następuje: Stwierdzić należy, że w umowie pomiędzy (...) a J. K. niewątpliwie zawarte zostało zakazane prawem porozumienie określające z góry granicę ceny jakiej nie mógł przekroczyć powód przy odsprzedaży nabytych od K. produktów. Istotą tego zapisu było ograniczenie swobody niezależnego przedsiębiorcy, jakim był również J. K., w zakresie własnej polityki cenowej. Podobny sens miały stosowane przez (...) cenniki dla świadczonych przez partnerów usług instalacyjnych i serwisowych obejmujących produkty K., które wprost określało ceny jakie winni stosować partnerzy. Rację miał także Prezes UOKiK, że za podstawę wymierzania kary przyjął ogólny dochód powoda, gdyż ustawa wyraźnie do takiego dochodu się odnosi. Zatem dla wymiaru kary nie mógł być brany dochód powoda powstały tylko w wyniku współpracy z (...).
22.	43/11 2012.12.06 (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Z. Decyzja Prezesa z 1.12.2010 r. Zmiana decyzji poprzez obniżenie kary pieniężnej	Prezes wydał decyzję nr (...), w której nałożył na (...) Sp. z o.o. w Z. karę pieniężną w wysokości 65 000 zł z tytułu dokonania bez uzyskania zgody Prezesa UOKiK koncentracji, polegającej na przejęciu przez tę spółkę kontroli nad (...) Sp. z o.o. w L. Prezes wskazał że zarówno wysokość obrotów na terytorium Polski w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia obu przedsiębiorców przekraczała wartość wskazaną w art. 13 ust. 1 pkt. 2 uokik jak również, sposób dokonania koncentracji, powodowały powstanie po stronie (...) obowiązku zgłoszenia Prezesowi zamiaru koncentracji. Jednocześnie nie występowały wskazane przez ustawodawcę w przesłanki zwalniające od obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji.	Sąd zważył co następuje: 1. W toku postępowania administracyjnego Prezes UOKiK prawidłowo ustalił, że w przypadku powoda zachodziły przesłanki uzasadniające obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji, poprzez przejęcie (...) Sp. z o.o. 2. Sąd podzielił więc pogląd Prezesa UOKiK, że zachowanie powoda dają podstawę, by wyciągnąć w stosunku do niego konsekwencje karne – jednakże Sąd nie zgadza się z wysokością kary. W ocenie Sądu wymienione w uzasadnieniu decyzji okoliczności, które wpłynęły a wymiar kary wskazują, że Prezes za małą wagę przypisał okolicznościom związanym ze skutkami koncentracji i dobrowolnemu zgłoszeniu koncentracji przez przedsiębiorcę, niezwłocznie po tym jak powziął wiedzę o obowiązku notyfikacji koncentracji. Sąd zauważa także, że sam Prezes UOKiK nie dostrzegł w dokonanej koncentracji zagrożenia dla konkurencji na rynku. Inną bowiem miarą należy ocenić zachowanie przedsiębiorcy, którego zamiar koncentracji nie uzyskałby akceptacji Prezesa UOKiK a inną tego, który z całą pewnością zgodę na koncentrację by uzyskał. Wobec powyższego, zdaniem Sądu, kara w wys. 5 000 zł spełni swoją funkcję represyjną.

**B. Orzeczenia w sprawach z zakresu zbiorowych interesów konsumentów
(sygn. akt XVII AmA)**

Lp	Sygnatura. Data. Powód. Sentencja	Sentencja decyzji Prezesa UOKiK.	Uzasadnienie wyroku SOKiK
1.	116/10 2012.06.26 P. w K. S.A. z siedzibą w K. Decyzja Prezesa z 25.03.2012 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: 1. Klauzule wpisane już do rejestru oraz te powołane w decyzji Prezesa UOKiK są tożsame treściowo z tymi stosowanymi przez powoda. 2. Prezes UOKiK prawidłowo określił okoliczności, które należało wziąć pod uwagę przy wymierzaniu kary.
2.	58/11 2012.06.28 P. w W Decyzja Prezesa z 10.12.2012 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: 1. Działanie P. spełniało przesłanki nieuczciwej praktyki rynkowej wprowadzającej w błąd, określonej w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. 2. Określenie kary pieniężnej w wysokości X należy zdaniem Sądu uznać za świadczące o należyтым rozważeniu wszystkich okoliczności mających wpływ na jej ustalenie.
3.	2/11 2012.08.06 „Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania” Sp. z o.o. z/s w W. Decyzja Prezesa z 24.08.2012 r. nr Zmiana zaskarżonej decyzji , w ten sposób, że słowa „nakazuje jej zaniechania” zastępuje słowami „stwierdza jej zaniechanie z dniem 30.07.2010 roku”. Obniżenie wys. kary	Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: 1. Decyzja pozwanego, uznająca działanie powoda za praktykę naruszającą zik była zasadna. Z uwagi jednak na zaniechanie jej stosowania, zaskarżoną decyzję należało w pkt I zmienić na podst. art. 479 ^{31a} § 3 k.p.c. 2. Mając na względzie fakt zaniechania stosowania praktyki uzasadnione jest, zmniejszenie wysokości orzeczonej kary pieniężnej.

4.	<p>229/10 2012.08.13 „W” sp. z o.o. z/s w K. Decyzja Prezesa z 19.07.2010 r. Zmiana zaskarżonej decyzji, nakaz zaniechania praktyki dla inwestycji „T” w K oraz stwierdzenie zaniechania praktyki dla inwestycji „C” w P.</p>	<p>Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu we wzorcu umownym o nazwie „Przedwstępna umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu i przedwstępna umowa sprzedaży lokalu” dla inwestycji „C” we W. postanowień które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.</p>	<p>Sąd zważył co następuje: 1. Inwestycja „C” została zaniechana w 2009 r. i Prezes UOKiK nie przedstawił dowodu przeciwnego. Analizowana sytuacja „C” nie jest tożsama z inwestycją „T”. Złożony wzorzec dotyczący „T” odnosił się zaś do innego etapu inwestycji, nie można więc uznać, że nastąpiło zaniechanie stosowania wzorca objętego postępowaniem.</p>
5.	<p>75/11 2012.08.13 Uniwersytet z/s. w W. Decyzja Prezesa z 23.11.2010 r. Oddalenie odwołania</p>	<p>Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu w wykorzystywanych wzorcach umownych postanowień które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.</p>	<p>Sąd zważył co następuje: Dla uznania, że klauzula stanowiąca przedmiot postępowania przez Prezesem UOKiK oraz klauzula wpisana do Rejestru są tożsame w treści, nie jest konieczna identyczność porównywanych postanowień. Zabiegi stylistyczne polegające na przestawieniu szyku zdania, zmianie użytych wyrazów, czy zastosowaniu synonimów, nie eliminują abuzywnego charakteru postanowienia. Wystarczy aby hipoteza klauzuli kwestionowanej mieściła się w hipotezie klauzuli z Rejestru.</p>
6.	<p>34/11 2012.08.16 TU S.A. z/s w W. Decyzja z 1.10.2010 r. Nr RKT - 33/2010 Oddalenie odwołania</p>	<p>Praktyką naruszającą zik, zamieszczenie we wzorcu umownym „Ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów Autocasco”, postanowienia „W przypadku rozwiązania umowy ubezpieczenia przed upływem okresu, na jaki została zawarta, ubezpieczającemu przysługuje zwrot składki za każdy dzień niewykorzystanej ochrony ubezpieczeniowej oraz proporcjonalnie do niewykorzystanej sumy ubezpieczenia”, co jest niezgodne z art. 813 § 1 kc poprzez wprowadzenie nieobjętej dyspozycją ww. przepisu</p>	<p>Sąd zważył co następuje: 1. wprowadzenie do § 17 ust. 1 OWU (w okresie od 1.08.2008 r. do 31.03.2010 r.) dod. przesłanki w postaci niewykorzystanej sumy ubezpieczenia, warunkującej wysokość zwracanej konsumentowi składki w związku z rozwiązaniem umowy ubezpieczenia z tytułu niewykorzystanego okresu ochrony ubezpieczeniowej było niezgodne z art. 813 § 1 kc. Udzielana przez TU konsumentom w § 17 ust. 1 OWU informacja była więc nierzetelna, nieprawdziwa i niepełna. Oznacza to naruszenie obowiązku określonego w art. 24 ust. 2 pkt 2 uokik i złamanie zakazu stosowania praktyk naruszających zik.</p>

		przesłanki niewykorzystanej sumy ubezpieczenia jako warunkującej wysokość zwracanej konsumentowi przez zakład ubezpieczeń składki z tytułu niewykorzystanego okresu ochrony ubezpieczeniowej, co stanowi naruszenie zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 uokik	
7.	12/11 2012.09.04 Company Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. Decyzja Prezesa z 7.10.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu w wykorzystywanych wzorcach umownych postanowień które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: Za nałożeniem kary przemawia w szczególności to, iż powódka stosowała trzy klauzule umieszczone w jawnym rejestrze, które dodatkowo były też już badane przez Prezesa (zob. raporty z kontroli w zakresie świadczenia usług turystycznych z 2004, 2005 i 2008r., dostępne na stronie internetowej UOKiK), więc jako przedsiębiorca kierujący się starannością wymaganą w branży turystycznej, powódka winna być świadoma bezprawności swego działania.
8.	56/11 2012.09.04 S. S. A. z siedzibą w W. Decyzja Prezesa z 13.12.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik jest działanie powoda polegające na stosowaniu w wykorzystywanych wzorcach umownych postanowień które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: 1. Za nałożeniem kary przemawia w szczególności to, iż powódka stosowała m. in. klauzulę umieszczoną w jawnym rejestrze, więc jako przedsiębiorca kierujący się starannością wymaganą w branży usług pocztowo-przewozowych, powódka winna być świadoma bezprawności swego działania. 2. Za aktywne współdziałanie (będące przesłanką obniżenia kary) nie może być uznane wykonywanie przez przedsiębiorcę obowiązków, jakie nakłada na niego art. 50 uokik. Działania te nie wykraczają poza zakres zachowań, do których obliuguje przedsiębiorcę obowiązujące prawo.

9.	<p>45/11 2012.09.12 P. Spółka z o.o. z/s w W. dawniej P. S.A. Decyzja Prezesa z 13.10.2010 r. Obniżenie kary pieniężnej</p>	<p>1. Praktyką naruszającą zik działania P. SA polegające na doręczaniu konsumentom „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez P. SA dla Abonentów” oraz „Regulaminu świadczenia przez P. S.A. usług telekomunikacyjnych (...)”, obowiązujących od 1.07.2009 r. w nieczytelnej formie graficznej, tj sporządzonych bardzo małą czcionką o kolorze niebieskim, a przez to utrudniającą percepcję ich treści przez konsumentów, co stanowi naruszenie obowiązku formułowania wzorca umów jednoznacznie i w sposób zrozumiały, wynikającego z art. 385 § 2 kc i narusza jednocześnie dobre obyczaje poprzez brak rzetelnego traktowania konsumenta jako partnera umowy.</p> <p>2. Praktyką naruszającą zik działania przedsiębiorcy P. SA polegające na utrudnianiu wykonywania przez konsumentów prawa do wypowiedzenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych poprzez wprowadzanie w błąd co do możliwości i sposobu realizacji tego prawa.</p>	<p>Sąd zważył co następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czcionka zastosowana do druku regulaminu przez powoda ma wysokość 0,8 mm i z tej przyczyny treść regulaminu jest nieczytelna. Okoliczność ta została przyznana na rozprawie przez pełnomocnika powoda. 2. List przewodni, mimo, że zawierał informacje o możliwości rozwiązania umowy bez negatywnych skutków, nie miał charakteru wzorca umownego w rozumieniu art. 384 kc – nie był częścią łączącej strony umowy. Nie miała znaczenia również inna forma graficzna listu przewodniego oraz fakt, że uprawnienie do wypowiedzenia umowy wynikało dla konsumentów z treści art. 59 1 Pt. Konsumenti z uwagi na niską świadomość prawną nie mają stosownej wiedzy o uprawnieniach przysługujących im na mocy przepisów ustawowych. 3. działanie P. SA naruszało określony w art. 385 § 2 kc obowiązek formułowania wzorca umowy w sposób jednoznaczny i zrozumiały i stanowiło naruszenie dobrych obyczajów przez nierzetelne traktowanie konsumentów jako partnerów umowy. 4. Oceniając natomiast karę należało zdaniem Sądu uwzględnić jednak okoliczność krótkotrwałego stosowania praktyki i jej zaprzestania przed rozpoczęciem postępowania administracyjnego. Z tego względu Sąd obniżył karę pieniężną o 30%.
10.	<p>54/11 2012.09.18 Bank z siedzibą w W. Decyzja Prezesa z 27.12.2010 r. Oddalenie odwołania</p>	<p>Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy pod nazwą „Ogólne warunki otwierania i prowadzenia przez Bank rachunków wkładów oszczędnościowych” postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone.</p>	<p>Sąd zważył co następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wszystkie wskazane w zaskarżonej decyzji postanowienia wzorca umownego są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone. 2. Za adekwatną do wagi dokonanych przez powoda naruszeń zik Sąd uznał wymierzoną przez Prezesa UOKiK powodowi karę pieniężną.

11.	81/11 2012.09.21 „ D. sp. z o.o. z/s w R. Decyzja Prezesa z 3.12.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie w dwóch wzor- cach umownych postanowień umownych, wpisanych do rejestrów postanowień wzor- ców umów uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: 1. Okoliczności faktyczne sprawy nie są między stronami sporne. Powód nie kwestionował faktu stosowania wzorców umownych zawierających przywołane przez Prezesa UOKiK postanowienia. 2. W ocenie Sądu wobec uwzględnie- nia przez Prezesa UOKiK wszelkich okoliczności łagodzących, mających wpływ na obniżenie kary, brak jest podstaw do zmniejszenia wysoko- ści określonej w zaskarżonej decyzji kwoty kary pieniężnej.
12.	11/11 2012.10.01 (...) Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w W Decyzja Prezesa z 19.10.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zbior- owe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 uokik naruszenie przez powoda obowiązku udziela- nia konsumentom w umowie pożyczki rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.	Sąd zważył co następuje: 1. powód naruszył obowiązek rze- telnej, prawdziwej i pełnej informac- ji w zakresie określonym ustawą o kredycie konsumenckim. Ponadto wprowadzał konsumentów w błąd co do łącznej kwoty wszystkich kosztów, opłat i prowizji. Nadto łączna kwota tych kosztów przekraczała zastrzeżo- ny w § 7 a ustawy o kredycie konsu- menckim próg 5% kwoty udzielonej pożyczki. 2. Zasadne było zatem rozstrzygnię- cie zawarte w pkt I–VII zaskarżonej decyzji, uznające opisane tam działa- nia powoda za naruszające zik.
13.	48/11 2012.10.02 S. O. prowadz. działal. gospod. pod nazwą (...) z siedzibą w L. Decyzja Prezesa z 22.11.2010 r. Oddalenie odwołania	Działanie przedsiębiorcy poleg- ające na stosowaniu praktyki wskazanej w art. 6 ust. 1 i 4 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpn- ia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, polegające na zaniechaniu wprowadzają- cym w błąd poprzez pomijanie w „Regulaminie przewozu osób i bagażu...” istotnych informacji tj. imienia, nazwiska oraz adre- su przedsiębiorcy, potrzebnych konsumentowi do podjęcia de- cyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął, a także	Sąd zważył co następuje: 1. W rozpatrywanym przypadku w od- niesieniu do każdej z opisanych w de- cyzji praktyk powoda zachodzą obie niezbędne przesłanki dla stwierdze- nia stosowania przez powoda praktyk naruszających zik 2. Zdaniem Sądu, kara w wysokości łącznej 48 230 zł spełni swoją funkcję prewencyjną – jest wyraźnym ostrze- żeniem na przyszłość dla powoda i innych podmiotów, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań oraz represyjną – stanowi dolegli- wość dla przedsiębiorcy, nie niosąc

		naruszenie art. 7, art. 63 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 4 ustawy Prawo przewozowe; ustawy z dnia 18.07.2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną; art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 2.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.	ze sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego (wyrok SOKiK z dn. 26.07.2007 r. sygn. akt XVII AmE 40/07).
14.	98/12 2012.10.02 (...) S.A. z siedzibą w K Decyzja Prezesa z 21.09.2009 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowaną przez (...) S.A. z siedzibą w K., obciążanie odbiorców, niebędących właścicielami układów pomiarowo-rozliczeniowych, kosztami sprawdzenia prawidłowości działania tych układów w sytuacji, gdy nie poddano ich badaniom laboratoryjnym, co jest działaniem bezprawnym, tj. sprzecznym z § 43 ust. 3 rozporządzenia MG z dnia 4.05.2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektromagnetycznego i nakazał zaniechania jej stosowania.	Sąd zważył co następuje: 1. Skala naruszenia jest stosunkowo duża, gdyż powód zakresem swego działania obejmuje województwo małopolskie i część czterech innych województw. Dla wymiaru kary nie bez znaczenia był fakt, że spółka miała świadomość, iż co najmniej w niektórych ze sprawdzonych urzędzeń, badanie laboratoryjne mogłoby potwierdzić wadliwość działania układu pomiarowego, a mimo to nie kierowała urzędzeń do badań laboratoryjnych. Odwoływanie się więc w tym zakresie do doświadczenia inżynierskiego jest chybione, bo nie mogło ono zastąpić badań laboratoryjnych. Dlatego zdaniem Sądu stopień naganności zachowania powoda wcale nie jest znikomy jak sugeruje odwołanie a orzeczona kara jest adekwatna do zakresu i stopnia naruszenia zik.
15.	74/10 2012.10.05 (...) spółka z o.o. w W. Decyzja Prezesa z 29.12.2009 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy pod nazwą „Ogólne warunki otwierania i prowadzenia przez Bank rachunków wkładów oszczędnościowych” postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: Sąd podziela stanowisko Prezesa, dotyczące oceny naruszeń i wagi naruszonego dobra. Odnośnie praktyki opisanej w pkt I.1 Prezes UOKiK stwierdził, że miała ona charakter długotrwały, była stosowana ponad rok, co dało podstawę do oceny wagi naruszenia na poziomie (...) przychodu osiągniętego przez spółkę w 2008 r. Zasadnie uwzględniono okoliczność obciążającą w postaci ogólnopolskiego zasięgu praktyki. Brak jest natomiast okoliczności łagodzących. Zarówno kwotowy, jak i procentowy wymiar kary jest adekwatny do wagi naruszenia, jak i sytuacji finansowej spółki.

16.	59/11 2012.10.08 (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. Decyzja Prezesa z 23.11.2010r Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy pod nazwą „Umowa zobowiązująca do budowy lokalu i ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności oraz udziału w nieruchomości”, postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: 1. Prezes UOKiK trafnie przyjął, iż odwołujący stosował postanowienia wzorców umów analogiczne w swej treści do wpisanych do rejestru wzorców umownych uznanych za niedozwolone, co stanowiło praktykę przeciwko zbiorowym interesom konsumentów. 2. Nałożona kara w sposób adekwatny uwzględnia okoliczności niniejszej sprawy, a także bezprawny, długotrwały i uciążliwy dla konsumentów charakter stwierdzonej praktyki.
17.	16/11 2012.10.08 Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. Decyzja Prezesa z 16.09.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy pod nazwą „Umowa” postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. A także niedopełnienie obowiązków wynikających z art. 56 ust. 3 pkt 3, 11 i 13–15 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Pł poprzez nieokreślenie w stosowanym wzorze umowy o świadczenie usług telewizji kablowej zatytułowanym „Umowa” podstawowych kwestii: m.in. terminu oczekiwania na przyłączenie do sieci lub terminu rozpoczęcia świadczenia usług telewizji kablowej, co stanowi praktykę naruszającą zik, polegającą na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.	Sąd zważył co następuje: 1. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek podstaw, czy też okoliczności, które uzasadniałyby zmianę przedmiotowej Decyzji we wnioskowanym przez powoda zakresie, a zatem w kwestii wysokości nałożonych na powoda kar pieniężnych. 2. Wymiar kar ustalony przez Prezesa UOKiK uwzględnia w sposób należyty dyrektywy wymiaru kary określone w art. 111 uokik a zatem uwzględnia okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.
18.	17/11 2012.10.15 Bank S.A. z siedzibą w W. Decyzja Prezesa z 3.08.2010 r.	Praktyką naruszającą zik, działanie powoda polegające na nieumieszczaniu w reklamach oferowanych przez Bank kredytów informacji o wysokości rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania wyliczonej od	Sąd zważył co następuje: 1. Rozstrzygnięcie zawarte w pkt I i II zaskarżonej Decyzji nie określa których reklam dotyczy zarzut ani okresu stosowania praktyki. Z treści uzasadnienia wynika, że Prezes UOKiK kwestionował jedynie niektóre z reklam

	<p>Uchylenie za- skarżonej decyzji w całości</p>	<p>całkowitego kosztu kredytu, zgodnie z wymogami zawartymi w ustawie z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim.</p>	<p>(np. brak jest zarzutów odnośnie kredytu „na naukę”, czy „odnawialnego”).</p> <p>2. Do decyzji nakładającej karę pieniężną obowiązuje wyższy standard ochrony praw przedsiębiorcy ze względu na konieczność zapewnienia skuteczności w polskim porządku prawnym przepisom Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w zakresie w jakim ETPC przyjmuje gdy dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacji w tym zakresie, powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, które obowiązują sąd orzekający w sprawie karnej (vide Wyrok SN z dnia 21.09.2010 r. sygn. III Sk 8/10 niepubl. i Wyrok SA w z dnia 12.01.2011 r. syn VI Ca 782/10 niepubl.). Określoność czynu za który nakładana jest sankcja w postaci kary pieniężnej stanowi w związku z tym wymóg o charakterze podstawowym, który w niniejszej sprawie nie został spełniony.</p>
19.	<p>76/11 2012.10.29 Miejskie Wodociągi i Kanalizacja w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. Decyzja Prezesa z 31.12.2010 r. Obniżenie kary pieniężnej</p>	<p>Praktyką naruszającą zik działania Miejskich Wodociągów i Kanalizacji w B. Sp. z o.o. z siedzibą w B. polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie we wzorcu umownym „Umowa Nr... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” szeregu postanowień co stanowiło naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 uokik i nakazał zaniechanie jej stosowania.</p>	<p>Sąd zważył co następuje: Sąd przyjmując częściową zasadność odwołania poprzez odmienną ocenę naruszenia zbiorowych interesów konsumentów tj. art. 6 ust. 3 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym... zmienił zaskarżoną decyzję w zakresie wymiaru kary zmniejszając ją o 1/5 (15 798,20 zł). Kara została nałożona za pięć naruszeń, stąd przy uznaniu braku naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji na etapie zawierania umów (ilość usług) oraz dopuszczalność rozwiązania umowy przez odbiorcę, ulega proporcjonalnemu obniżeniu.</p>

20.	165/11 2012.11.15 (...) sp. z o.o. z/s w l. Decyzja Prezesa z 02.08.2011 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: Brak jest w ocenie Sądu podstaw prawnych i możliwości do obniżenia nałożonej kary lub odstąpienia od jej nałożenia wobec niezaprzeczalności stosowania niedozwolonej praktyki przez powoda.
21.	29/11 2012.11.19 (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. Decyzja Prezesa z 11.10.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik działanie powoda, polegające na stosowaniu w obrocie z udziałem konsumentów wzorców umów o zaopatrzenie w wodę oraz umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierających postanowienie „W razie dokonywania przez Usługobiorcę zmian w urządzeniach, przyłączach i instalacjach wodociągowych (...) mających negatywny wpływ na funkcjonowanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, umowa ulega rozwiązaniu w trybie natychmiastowym, a Usługodawca dokona odcięcia dostawy wody”, którego treść stoi w sprzeczności z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.) i nakazał zaniechanie jej stosowania.	Sąd zważył co następuje: 1. Ustalony stan faktyczny nie był przez powoda kwestionowany zarówno w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, jak również w postępowaniu sądowym. 2. W niniejszej sprawie przesłanki do nienakładania kary pieniężnej na powoda nie zachodzą. Należy bowiem mieć na uwadze znaczny czas trwania praktyki (od 2007 roku), a także, że stosowanie praktyki było działaniem świadomym powoda, który jako przedsiębiorca działający od lat na tym rynku musiał z pewnością znać przepisy art. 8 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.
22.	49/11 2012.11.26 Sp. z o.o. z siedzibą w G. Decyzja Prezesa z 30.11.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik zamieszczenie we wzorcach umów stosowanych w obrocie z konsumentami postanowień niezgodnych z § 17 ust. 1 rozporządzenia Min. Budow. z dnia 28.06.2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę	Sąd zważył co następuje: 1. Wydaną decyzję powód zaskarżył wyłącznie w zakresie w jakim została nałożona na niego kara pieniężna w wysokości 10 575 złotych z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 uokik w zakresie opisanym w punktach II–VIII decyzji. 2. Przesłanki do nienakładania kary pieniężnej na powoda nie zachodzą. Wymiar kary stanowi jedynie (...)

		i zbiorowe odprowadzanie ścieków a także art. 8ust I i art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.	przychodu osiągniętego przez powoda w 2009 roku i 1,8% maksymalnego wymiaru kary, jaką Prezes UOKiK mógł wymierzyć przedsiębiorcy za to naruszenie. Uwzględnia również w sposób należyty dyrektywy wymiaru kary określone w art. 111 uokik a zatem okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.
23.	50/11 2012.11.26 Szkola (...) w W. Decyzja Prezesa z 30.12.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy pod nazwą „Umowa o warunkach odpłatności za świadczone usługi edukacyjne” postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.	Sąd zważył co następuje: W celu wykazania naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 1 uokik konieczne jest każdorazowe wykazanie przez organ dwóch elementów tożsamości kwestionowanych klauzul z klauzulami wpisanymi do Rejestru. Przy badaniu tożsamości treści klauzuli kwestionowanej z treścią klauzuli wpisanej do Rejestru należy zweryfikować: cel, jakiemu służy kwestionowana klauzula, kontekst, w jakim została ona umieszczenia w Rejestrze, a także podobieństwo stanu faktycznego, będącego podstawą abstrakcyjnej oceny abuzywności danej klauzuli. W niniejszej sprawie zważyć należało, że twierdzenia o braku tożsamości klauzul stosowanych przez powoda i wpisanych do rejestru są bezzasadne.
24.	28/11 2012.12.10 Wyższa Szkoła (...) w P. Decyzja Prezesa z 27.12.2010 r. Oddalenie odwołania	Praktyką naruszającą zik stosowanie we wzorcu umowy pod nazwą „umowa”, postanowień umownych, wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Praktyką naruszającą zik bezprawne działania powódki polegające na pobieraniu opłaty za wydanie indeksu, legitymacji, książeczki zdrowia oraz	Sąd zważył co następuje: 1. Odnośnie pierwszego zakwestionowanego zapisu odpowiada on klauzuli wpisanej do Rejestru niedozwolonych postanowień pod numerem 1297. 2. Odnośnie drugiego podkreślić należy, że analogiczne zapisy zostały wpisane do Rejestru niedozwolonych postanowień także pod poz. 426, 392, 393.

		dyplomu ukończenia studiów wraz z dwoma odpisami w wysokości stanowiącej równowartość 100 Euro, co narusza § 20 ust. 1 i 2 pkt 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia MNiSW z dnia 2 listopada 2006 t. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów i nakazał zaniechania jej stosowania.	3. W zakresie pobieranych opłat za wydanie indeksu, legitymacji, książeczki zdrowia oraz dyplomu ukończenia studiów z dwoma odpisami powód był związany § 20 ust. 1 i 2 powołanego rozporządzenia. Nierespektowanie tych przepisów stanowiło równocześnie praktykę naruszającą zik.
--	--	---	---

Elżbieta Krajewska

Stały współpracownik CARS, prawnik w kancelarii SPCG sp. k., doktorant stacjonarny na UW, aplikant adwokacki.